

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catolicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felölös szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

Megsemmisítés folytatásokban.

(*) Mi légyen az adó? A polgárok törvényszabta hozzájárulása az állam kormányzatához. Az adót törvényhozás állapítja meg, beszédésére a törvényhozás felhatalmazása szükséges. Ha nincs felhatalmazás, nincsen adókövetés, tehát nincs adó sem. Önkéntes adóról szó sem lehet, hiszen az adó mértékét, összegét alkotmányos uton állapítják meg. Szó lehet legfeljebb az adóban való elsőszámolásra történő befizetésekről, e befizetések azonban épen rendeltetésüknek fogva, vagyis amivel az állam kormányzásához járulást képeznek, el nem különíthetők a kivett adóktól. Ha pedig a törvényes adókra nincs joga a kormánynak, sőt a törvényhozás azoktól egyenesen eltiltotta, világos, hogy az adószámlára történő befizetéseknek másnemű jogi természetet senki sem adhat. Legkevésbé egy kormány, mely maga sem áll a törvény és alkotmány alapján.

A nemzet adómegtagadási joga, egyike az alkotmány biztosítékainak. Aki ezt játsza ki és ennek az alkotmányos felhatalmazás nélkül alakult kormánynak fennmaradásához anyagi eszközöket nyújt, maga is vétkezik. És ha akadnak ilyen önkéntes adófizetők, kell törvénynek is lennie s ha nincs, kell törvényt hozni, hogy

büntetésesnek azok is, kik az alkotmány sérelmével alakult kormányt tartják. Az állam pénzügyi esődjével való fenyegetés, ha a nemzet ellen fordítják azt, alaptalan. Nem a kielicó akadályozta meg a törvényes kormány alakulását. Felülről akadályozták azt meg és így minden felelősségre a király tamésosaira és nem a koalícióra nehezedik. Tisza István orfő ajánlotta Fejervary Géza bárót, vele állapították meg a jelenlegi kormány ügyvezetői munkakörét, tehát a felelősség Tisza grófra nehezedik első sorban, második sorban a korona viselőjére, illetve az ő cselekedeteért felelős miniszterekre, kik saját ügyekben bírák ugy sem lehetven, ezért a megsemmisítő határozatot törvényesnek maguk sem állíthatják.

A törvényességnek bírja csak a törvényes kormány lehet. E megsemmisítéseknek bírja végső fórumon ugys az országgyűlés leszen. Fejervary báró esupán lünci listáját szaporítja, de törvénytelen kormányzatához eszközöket alig fog szerezni. A törvényhatóságoknak közgyűlésen kell határozniok és felírniok a törvényhozáshoz... melyet Fejervary báró maga napoltatott el. Mindenesetre kényelmes módja az elkerülhetetlen felelősségre vonatásnak. De hogy alkotmányos országban ez a mód járna, azt tisztelettel tagadjuk.

A kormány rendelkezései fölött végső forumon a törvényhozás lévén illetékes az ítéletre, a törvényhatóságoknál alig okozhat fejtörést a megsemmisítés. Önkéntes adófizetők sem igen akadnak egyebütt, esupán Budapesten, másutt az állami adóhivatalokba fizetnek, akik fizetnek. Az is meggondolandó, hogy az állami adóhivatalok a központi kormány kezelésében állván, az alkotmányos ellenőrzés alól elvonhatók s ha a törvényhozást a kormány elnapoltatja, azok a meg nem szavazott adókat felveszik álliszolgáltatják. Mint hogy az alkotmányos ellenőrzés a törvényhozásra van építve, ezért kettősen esik a mérlegbe, a kormánynak az országgyűlést elnapoltató rendelkezése. És ha valamikor helyreáll az alkotmányos rend, nem utolsó gondja leszen a törvényhozásnak, hogy megakadályozza a kormánynak ilyen birtokba vételét, ahogyan Fejervary bárók birtokba helyezkedtek... hogy megsemmisíthessék a törvényes alapon hozott határozatokat.

Az utolsó szót nem a kormány mondta ki. A megsemmisítéssel újabb bonyodalmakat idézett azonban fel, mert a törvényhatóságok nem fognak engedelmeskedni S mi lesz akkor a hékéltető kormánynyal? Szembe száll a nemzettel? Az elnapolt országgyűlés hat hét múlva összejön. Mi lesz akkor? S mi történik addig, ha a tör-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

Álmatlan éjjek.

Beteg vagy és gondoktól, bánatok sulya alatt roskadozó.

A nappalt átküzdöd valahogy: ha körüléd nincs élő leny, oda ülsz az ablakhoz és elnezéd az embereket, a kikhöz semmi közöd, a kik nem végeznek semmiféle figyelemreméltó dolgot, mégis érdekelnék, mégis elnezéd őket.

Az udvaron kis esitri szolgáló leány dalolgat, mialatt néhány darab ruhát tereget ki. Semmi közöd hozzá s nem is érdekel, e perében azonban ő képviseli reád nézve az egész világot s tevésé-vevése az egész világ egyetlen akciója, a melyet láthatsz és szemügyre vehetsz. A szél elkap egy-egy rongyot s te érdeklőve szemléled, hogy szalad utána s hogy keriti hatalmába újra. Milyen érdekes működés! Vajjon nem moeskolódott el az a rongy, nem dorgalják meg érte a kis leányt? Érdekes probléma valóban, mikor más mindentől el vagy zárva.

Lassan alkonyodni kezd: egy ideig lapozgatsz valami könyvben, reménykedél, hogy mire az éj letéríti legsűrűbb fátyolát és hinti a hinti a világba, az emberek közé a szemet lezáró makot, jut belőle néked is. Ugy, ugy, álmodol valami édeset, vagy akár nem is édes álmod, csak legalabb elaludnál. Néhány perc múlva bizonyára ugy lesz az!

Bohó reménykedés! Egy-két óra letelik s

te mégis unottan hanykódsz magányos agyadon! Kifogsz — ugy-e bár? — az éjjel és esiekekhez folyamodol. Ugy, a mint gyerekkorodban szoktad volt tenni, elmondod az egyszerűet, tengernyi számot összeadsz, kivonsz, szorozol és osztasz. Hazug mind a négy alapművelete a szám-tannak: elfáradsz és megsemm alszol el.

Aztán a magasabb fajta műveletekhez látsz. Hányadok, gyökök vételen számaok és egyéb arisztokratikusabb formák következnek. Mit sem ér, az állam még nagyobb arisztokrata: elkerüli a kis hónapos szobát, unottan maradsz.

Más fortélyok sem segítenek, de e helyett kétszerte fáj a test, kétszerte sajdul a lélek sebe. Megjelenik a nagy gond, az a nagy bu, a mely naphosszat üldözött es most, hogy ily mozdulatlanul találtatott, skorpióknokkal érezeti veled hatalmát.

Szeretett alakok, a kik meggyűlöltek, gyűlöltebbek, a kik bocsút akarnak állni, mint itt lengenek a fekhelyed fölött és szerte tolkacagnak gyötrelmeden, a mint feliszkozol, a mint könyvet hullatsz.

Avagy nincsen az emberek hatalmas akarat? Nem szelleműdöz minden ember a maga körébe? Ugy van ugy, a rég multnak kedves emlékei, szeretett, drága lenyek, szaljatok elem és üzzétek, oh, üzzétek el az üldözö rémeket!

Szegény tchettetlenül fekvő te! Megjelennek az emlékek és azt mondják, hogy elfoszlottak a te ifjusággoddal!

Megjelennek a szeretettek, de hiszen nem hagyhatja el fehér halotti leplet ez itten, nem takarja el homlokának véző sebént amaz, vagy

a mi még fájdalmasabb, szelid bocsánattal ajkukon lengenek körül s édes, jó anyád, ő is sirva, borul reád, ő is szán, ő sem lehet márvíngasztalásodra.

Csak az jut eszedbe, a mi fáj, a mi bántó s bár álom nem jó szemedre, a szivedet valami zsongító érzés ragadja meg; s te ugys szeretnéd, ha ez lenne már a szabadító halál! A halál, — vagyis a hosszu éj örök virradása!

Csak fekszel, csak tépelődöl tovább s közbe-közbe mégis akad egy jó barátod. A szomszéd szobában valami óra jelzi éles csöngéssel az idő rohamos haladását. Rohanó idő és mégis oly hosszu, oly igen lassu! Az óra üt és jelzi hűségesen, hogy ime, most van tíz, — most van tizenegy, — aztán tizekét óra, — utána a maga rendje-módja szerint egy, kettő, márom, négy... Már is ennyi? Pedig előbb azt hitted, hogy már talán sohasem lesz ennyi óra!

És habár a beteg, a bánatos ember éjjele kínos és álmatlan, mégis tele van tanulsággal, tele sejtelmes költeszettel!

Hallod, hallod a szél vadult zokogását? Általad kezd éjjeled tartalmassá válni.

Honnon jő? Hová siet? Talán egy-egy hulló csillag után száguld, melynek ragyogásáról azt hitte, hogy örökké való? Most pedig gyözze az ölterni, gyözze eléggé siratni, mikor már hulló csillag leit belőle! Sirhatsz te, zughatsz te és tombolhatsz az után, a mi egyszer kialudni, halni, veszni indult!

Mért kopogtatja zugó vihar ajtódát, ablakodat, mikor ide — senkinek sem szabad belépni? Vagy hallod az utcát?

Mai lapunk 4 oldal.

